

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000375/2019
ORIGEN: 5000226/2015 - 00
NIG: 5300542120150002915

PARTS:

Apel·lant : Sr. **LJLC**
Procurador : Sra. **MRPO**
Advocat : Sr. **ALP**

Fallida : **A SL**
Admi. Judicial: LRV

AUTE 070-2020

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : Sr. **VINCENT ANIÈRE**
Magistrats: Sr. **CARLES CRUZ MORATONES**
 Sr. JAUME TOR PORTA

Andorra la Vella, el 29 de juny del 2020

En nom del Poble Andorrà.-

Reunida la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions més amunt referenciades.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. JAUME TOR PORTA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

Primer.- Per Aute de data 17-7-2019, el Tribunal de Batlles decidia:

“Primer.- Declarar l’extensió de la fallida de la societat A, SL al Sr. LJLC.

Segon.- Suspendre la publicació d’aquesta decisió de conformitat amb l’establert al darrer Atès de la present.”

Segon.- Contra aquesta decisió s’alça la representació processal del Sr. LJLC i mitjançant l’escrit de conclusions articulat en aquesta alçada sol·licita la seva revocació, tot i deixant sense efecte l’extensió del procediment concursal acordada.

L’administració judicial del procés concursal s’adhereix a la petició articulada per la representació processal del recurrent.

Tercer.- Les parts han renunciat a la celebració de la vista oral en aquesta alçada.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La resolució dictada pel Tribunal de Batlles disposa l’extensió del procediment concursal relatiu a la societat A, SL al Sr. LJLC, en considerar que el mateix era administrador de dret de la societat i que en aquesta condició havia incorregut en actes d’imprudència inexcusable atès que d’una banda havia retardat la constatació de la cessació de pagaments i fallida de la societat en que aquesta es trobava de fet des de l’any 2011 i d’altra banda per quant havia realitzat actes de liquidació de la mercantil prèviament a l’obertura del concurs. D’altra part es considera que incorria en la causa dels articles 69.5 i 70.1 del Decret atesa la manca de comptabilitat de l’empresa corresponent al primer semestre de l’any 2012.

Contra aquesta decisió s'alça el Sr. LJLC amb fonament als greuges que s'indiquen en els apartats següents.

Segon.- En primer terme recorda que la societat A, SL era una filial de la mercantil francesa B i era administrada per aquesta; que durant el 2011 aquesta havia estat declarada en estat de cessació de pagaments a França el que havia precipitat l'enfonsament de la societat andorrana atesa la dependència econòmica que tenia en relació de la societat mare. En tal context considerava que res es podia reprotxar al recurrent doncs en definitiva mai havia estat el seu administrador ni de fet ni de dret.

Considerava que tampoc se li podia reprotxar d'haver retardat la constatació de la cessació de pagaments i fallida de la societat atès que l'any 2014 havia introduït una petició judicial amb aquesta finalitat que havien estat rebutjada tant per la Batllia com per aquesta Sala i que el 13-2-2015 va tornar a sol·licitar i va ser admesa per la Batllia.

Tampoc considerava que hagués realitzat actes de liquidació d'actius de la societat previs a l'obertura del procediment concursal. Argumentava que l'empresa no es trobava en fallida tècnica, sense que tampoc en cap cas en l'Aute dictat s'individualitzin els actes que hauria realitzat en perjudici de creditors, situant-lo en indefensió. Destacava en tot cas que l'administrador judicial de la fallida en l'informe emès destacava que no havia pogut detectar actes de mala fe o imprudència per part del Sr. LJLC i que amb les actuacions efectuades s'havia aconseguit reduir el passiu de la societat en més del 60% de manera ordenada.

Quant a l'argument relatiu a l'absència de comptabilitat corresponent al primer semestre del 2012 referia que el propi administrador judicial reconeixia que el Sr. LJLC l'havia presentat.

Tercer.- Pel que es refereix a l'argument relatiu a l'absència d'intervenció del Sr. LJLC en l'administració de la societat A, SL, l'art. 69 del Decret de 4-10-1969 permet l'extensió de la fallida a "tots els dirigents d'aquesta societat, de dret o de fet, aparents o ocults, remunerats o no" quan hagin incorregut en les conductes identificades en els apartats següents. L'eventual extensió de la fallida no queda per tant limitada a les persones que hagin actuat com a reals administradors de la societat, sinó que també comprèn els administradors de dret que per causa del seu nomenament social i inscripció al registre públic de societats, disposen de plenes facultats per actuar per compte de la societat.

La resolució recorreguda destaca que el Sr. LJLC apareix, prop del Registre de societats del Govern, com a vicepresident de la societat. Afegirem que el recurrent ostenta tanmateix, prop del registre de societats, la qualitat d'administrador general de la mateixa, essent el seu únic càrrec segons s'infereix del certificat emès per la directora d'economia que el recurrent incorpora al seu escrit de 3-5-2019 (foli 336).

En aquest context, poc importa que la societat pogués ser administrada de fet per altre mercantil estrangera doncs en definitiva la seva condició d'administrador de dret de la societat fallida resulta inqüestionable.

El primer motiu del recurs haurà per tant de ser rebutjat.

Quart.- Els motius relatius al retard en la declaració de la cessació de pagaments i la realització d'actes de disposició de la societat fora del procés concursal han de ser examinats de manera conjunta en integrar ambdós la causa d'extensió prevista en l'art. 69.5 del Decret de 4-10-1969.

No es pot discutir en aquestes alçades que 6 mesos abans d'iniciar el procediment que comportà la declaració de cessació de pagaments i fallida de la societat A, SL, el Sr. LJLC havia articularat altra petició amb

idèntica pretensió que va ser rebutjada per motius formals pel Tribunal de Batlles, decisió aquesta confirmada per aquesta Sala.

Malgrat l'anterior, en l'escrit iniciador del present expedient es sosté (cfr. fet tercer, foli 2) que la societat A, SL havia cessat la seva activitat productiva des de feia més de 2 anys i que els seus resultats econòmics eren negatius, incorporant la comptabilitat de la societat per a l'exercici 2011 de la qual se n'extreu que les despeses d'explotació varen ascendir a 1.893.876.-€ mentre que els ingressos d'explotació es varen situar en 1.322.857,99.-€, presentant un resultat deficitari per a l'exercici indicat de - 577.094,92.-€. D'altra part, s'incorpora també una acta de la Junta General Universal i Extraordinària de la societat de 29-5-2012 (foli 60) en que s'admet obertament que la societat no disposava d'actius suficients per a fer front als seus deutes, s'aprovava la liquidació ordenada dels creditors que s'havia efectuat fins la data tot i admetent que continuava existint un passiu d'uns 120.000.-€ aproximadament, afegint que una volta s'haguessin recuperat els crèdits i altres deutes pendents que pogués tenir la societat es presentaria la corresponent sol·licitud de cessació de pagaments i fallida de la societat *"compte tingut que ja no es disposarà de més béns mobles o immobles amb que liquidar la resta dels deutes socials"*.

Aquest procedir suposa una vulneració absoluta de les obligacions que el Decret de 4-10-1969 imposa als comerciants. En efecte l'art. 7 preveu que *"tot comerciant o tota societat comercial, que cessi d'una manera general en els seus pagaments haurà, dins dels vuit dies següents, de sol·licitar aquesta declaració del Tribunal de Batlles (···)"*. Aquesta declaració no correspon a una mera formalitat buida de contingut, sinó que a partir de la seva constatació per part del Tribunal de Batlles i especialment en supòsits de fallida com aquí ha estat el cas, comporta unes importants conseqüències que irradien en l'organització i vida de la societat, el tot per tal de permetre una liquidació ordenada dels seus actius i posterior repartiment de l'import obtingut entre els creditors de conformitat amb les regles establertes pel Decret.

En el supòsit examinat resulta inqüestionable que com a mínim des de principis de l'any 2012, la societat havia cessat de manera generalitzada en els seus pagaments i era en aquells moments que el Sr. LJLC tenia l'obligació de declarar la situació en que aquesta es trobava al Tribunal de Batlles. El que però no podia fer era, sense declarar la cessació de pagaments prop dels Tribunals, permetre un procés privat de liquidació dels actius de la societat, al marge de tot procés concursal. Fent-ho d'aquesta manera ha frustrat per la via de fet el privilegi de que gaudien determinats creditors en atenció a la naturalesa del seu crèdit i ha beneficiat a d'altres que no gaudien de tal preferència. Aquesta irregularitat resulta especialment significativa si es té en compte que les operacions de liquidació realitzades es van fer mitjançant dació en pagament d'uns actius amb un valor comptable net estimat de 311.095,65.- € (cfr. foli 493), sense que es pugui afirmar "prima facie" que els creditors liquidats mitjançant aquesta formula (la seva identitat es contempla en el document assenyalat) ostentin un privilegi en relació per exemple als Srs. EL i RD (promotors de l'extensió de la fallida) que ostenten un crèdit de naturalesa laboral i per tant una preferència en el repartiment dels actius a ulls del Decret de 4-10-1969 (cfr. art. 39).

El fet d'haver demorat extraordinàriament la declaració de la cessació de pagaments d'una societat i d'haver permès entretemps la liquidació dels béns de la societat al marge de les regles fixades pel Decret de 4-10-1969, suposa un acte d'imprudència inexcusable i una infracció greu a les regles més elementals del comerç, que vertebrava la causa prevista en l'art. 69.5 del Decret i justifiquen l'extensió de la cessació de pagaments i de fallida a l'administrador de dret.

En conseqüència i sense que resulti necessari examinar el darrer motiu de greuge introduït, escau desestimar el recurs d'apel·lació articulat tot i confirmant l'Aute dictat pel Tribunal de Batlles en data 17-7-2019.

Cinquè.- La desestimació del recurs comporta, en virtut de la regla del venciment objectiu, la imposició de les costes ocasionades en aquesta alçada a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, ha pres la següent

DECISIÓ

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació articulat per la representació processal del Sr. LJLC contra l'Aute de data 17-7-2019 que es confirma íntegrament, tot i imposant al recurrent el pagament de les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-